

[Svend Haugaard.]

gen er blevet færdig. Jeg har set efter i en række af de betænkninger, vi har fået inden for den sidste tid, og der er jo enkelte, der gøres færdige på et år; det er mere almindeligt med 2-3 år, ret almindeligt 5 til 7 år og i sjældnere tilfælde 11 år. 11 år og en betænkning på 45 sider — man kan måske nok undre sig lidt over, at arbejdstempoet ikke har været lidt hårdere!

Det kan meget let komme til at betyde, at selve kommissoriet er forældet, at de oplysninger, som betænkningen skulle give som grundlag for lovgivning eller brug i øvrigt, ikke længere er relevante, og at formålet med kommissionen dermed er dårligt opfyldt. Jeg er fuldstændig klar over, at hurtigheden naturligvis kan være forskellig efter emnet. Enkelte emner er meget hurtigt klarert, andre kræver en betydelig arbejdsindsats, og man må vente på materiale, ofte oplysninger fra udlandet, som jo ikke gør det hurtigere, og man må undertiden vente på erfaringer, som skal tages med i overvejelserne. Alligevel har jeg på fornemmelsen, at der er noget galt, der arbejdes ofte for langsomt, og det vil være i sagens interesse, hvis man kan fremme forretningsgangen i kommissionsarbejdet. I visse tilfælde er det også direkte bremsende for lovgivningen, fordi man må henvise til, at den sag må afvente en betænkning fra en nedsat kommission.

Hvad udgifterne angår, er det jo heller ikke noget helt ligegyldigt, og udgifterne til selve kommissionsarbejdet vil i reglen stige med antallet af år, arbejdet varer. Og der kunne godt være grund til, at et udvalg ser lidt nærmere på honorarerne, og hvorvidt der udbetales penge for, skal vi sige søvndyssende virksomhed.

Jeg vil gerne understrege, at jeg ikke hermed på nogen måde anklager kommissionsarbejdet generelt. Jeg mener, at mange kommissioner arbejder særdeles dygtigt og udfører meget fortjenstfuldt arbejde, men det kan nok alligevel være af værdi, om man gennemfører en årlig kontrol og forsøg på oprydning, som kan virke som et vækkeur, der hindrer, at nogen sover videre.

Det skulle heller ikke undre, om man ved en sådan nærmere kontrol fandt ud af, at der nu og da kan være udbetalt honorarer i tilfælde, hvor der intet sker.

Det radikale venstre er altså interesseret i forslaget, for så vidt det drejer sig om at holde tempo i arbejdet, og vi vil gerne i et udvalg se nærmere på muligheden for mere fart i hele kommissionsarbejdet, men vi vil på den anden side også understrege, at man skal passe på, det ikke bliver en ny omfattende beretning fra hvert af ministerierne.

Sigsgaard: Jeg kan være enig med forslagsstillerne i, at folketinget godt kunne få en noget bedre orientering om, hvad der sker i kommissioner, navn og udvalg, og jeg er derfor positivt indstillet over for forslaget.

Det fremgår ikke af det, hvornår man havde tænkt sig disse redegørelser givet, og af hvilket omfang man har tænkt sig dem. Man kunne forestille sig, at de blev givet f. eks. ved begyndelsen af et folketingsår, men det kan selvfølgelig nærmere diskuteres i udvalget. Jeg tror ikke, der kan være nogen interesse i at få alt for omfattende redegørelser. En meget, meget kort oversigt over, hvad der sker, er sikkert også det, forslagsstillerne har tænkt sig. Dermed kunne man måske forestille sig at den årlige oversigt over nedsatte kommissioner og udvalg, som statsministeren udtalte, kunne udvides — det var statsministeren også inde på — og at problemet kunne klares derigennem. I hvert fald tror jeg, det ville være en fordel, om man fik disse oplysninger samlet, at vi ikke fik, var det 250 forskellige papirer, ét hver eller hver anden dag — det tror jeg ikke ville være godt. Men hvis man vælger denne løsning, vil jeg bede om, at samtlige tingets medlemmer får denne oversigt, at den ikke kun bliver fremsendt i 10 eksemplarer. Jeg ved ikke, hvad det kan skyldes, men jeg har i hvert fald aldrig nogen sinde set denne oversigt. Det skyldes muligt min egen forsømmelighed, men jeg tror, det gælder mange af tingets medlemmer, og det kunne næppe være noget særligt stort problem at fremsende den til samtlige medlemmer.

Nu går hr. Poul Dams forslag jo i udvalg, forstår jeg. Jeg vil gerne foreslå udvalget at overveje en lille smule et beslægtet område, nemlig spørgsmålet om at få lidt mere linje i folketingets debatter og give de langsigtede drøftelser lidt bedre vilkår. Man vil jo nemt i udvalget komme til at diskutere folketingets arbejde lidt bredere, og dér